

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni oficioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei
Pe jumătate de an 80 „		
Pe un pătrar de an 40 „		
Un număr 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

Nr. 345 E. ex 1929.

Cătră Prea On. Oficii protopresbiterale și On. Oficii parohiale din eparhia ort. rom. a Caransebeșului.

Sub Nr. 1587 din 17 Ianuarie 1929 am primit dela On. Ministeriu al Cultelor și Artelor, în cauza ajutoarelor pentru construcțiuni și reparațiuni de biserici și case parohiale actul de următorul cuprins:

Avem onoare a Vă încunoștința, că în bugetul exercițiului 1929 s'a micșorat simțitor fondul de „ajutorare pentru construcțiuni și reparațiuni de biserici și case parohiale”. Din această cauză la distribuirea lor trebuie pusă o deosebită atențiune, deoarece nu există posibilitatea de a se acorda sume mai importante. De aceea nu se vor acorda asemenea ajutoare decât acolo unde lucrările de construcții și reparațiuni sunt mult avansate sau mai precis spre terminare. Și deoarece Ministerul nu are posibilitatea de a se informa asupra stadiului unor asemenea lucrări la bisericile și casele parohiale din cuprinsul acelei Eparhii, vă rugăm să binevoiți a încunoștința oficiile respective, ca toate cererile de ajutoare să fie adresate P. S. Voastre, iar după o deosebită examinare și selecționare să fie trimise Ministerului, spre satisfacere în limitele posibilității. Totdeodată vă mai încunoștințăm că sub nici un motiv nu se vor acorda ajutoare pentru lucrări neîncepute.

Acest act ministerial se comunică Prea On. Oficii protopresbiterale și On. Ofici parohiale spre știre și conformare.

Caransebeș, la 22 Ianuarie 1929.

Filaret Musta

Ahicleu, Vicariu episcopesc.

S. Th. Ciprian episcop de Cartaginea „Despre unitatea bisericii” studiu istoric-literar

de diaconul I. David.

(Continuare).

II.

Isvoarele după care se poate reconstrui viața Sf. Ciprian se împart în trei categorii. Pontius, unul dintre clericii din intimitatea sa a scris o „Vita Cypriani”, scriere remarcabilă doar prin faptul, că e cea dintâi biografie creștină. Fiind însă mai mult un panegiric, multe detalii biografice lipsesc cu totul. În al doilea rând vin „Acta proconsularia Cypriani” care suplinesc în mare parte lacunele scrierii de sus. Ele cuprind interogatoriile episcopului din Cartaginea, descrierea execuțiunii capitale, locul și data morții. Sf. Ieronim ne dă lămuriri foarte vagi despre viața lui sub motivul, că activitatea lui e prea cunoscută iar operele sale sunt mai strălucitoare decât lumina soarelui „luce clariora”. Unele detalii le datorim totuș operei „De viris illustribus”¹⁾. Corespondența Sf. Ciprian constituie încă un izvor important; în ea autorul nu se prea desvăluie, căci nu vorbește despre persoana sa decât atunci, când n'are încotro. Scrisorile au

¹⁾ Ieronim. De viris ill. 67. Cyprianus Afer primum gloriose rhetoricam docuit, exinde suadendo presbytero Caecilio, a quo et cognomentum sortitus est, christianus factus, omnem substantiam suam pauperibus erogavit at post non multum temporis adlectus in presbyterium etiam episcopus Carthageniensis constitutus est. Hujus ingenii superfluum est indicem texere, cum sole clariora sint eius opera. Passus est sub Valeriano et Gallieno principibus, persecutione octava, eodem die quo Romae Cornelius sed non eodem anno Pontius, diaconus Cypriani usque ad diem passionis eius cum ipso exilium sustinens, egregium volumen vitae et passionis Cypriani reliquit.

un caracter oficial, deosebindu-se mult de ale lui Cicero, care le scria mai mult de petrecere. Sfântul avea atâta de făcut în cei zece ani de arhipăstorire agitată, încât nu mai avea răgaz să se mai gândească la sine. Ieronim care după-cum îl definește cu mult spirit Labriolle²⁾, este un franc-tireur (voluntar) în rândurile armatei creștine, ne va da un gen epistolar mai personal și deci cu mult mai aproape de Cicero.

Locul și data nașterii Sf. Ciprian ne-au rămas necunoscute. Ca descendent al unei familii păgâne avute din Africa, a avut parte de o instrucție aleasă, făcându-și retorica pân' la capăt după obiceiurile din vremea aceea. Mai târziu devine dascăl de elocință după spusele lui Ieronim, ocupându-se cu meseria aceasta pân' la convertirea sa de preotul Cecilian. În onoarea acestuia își adaugă numele de Caecilius alături de porecla Thascius a cărui sens a rămas neexplicat încă. Tinerețea și-a petrecut-o în plăceri de tot soiul, după propria-i mărturisire. După convertire dă o parte din avere săracilor; devine presbiter și mai târziu, la finea anului 248 sau la începutul anului 249, episcop în Cartagina. Sub persecuția lui Deciu (250—251) se ascunde, dar nu încetează de a conduce din depărtare biserica sa cu mână energică, prin corespondență. Scaunul episcopesc din Roma e vacant în anii de persecuție. Ciprian susține candidatura lui Corneliu împotriva lui Novațian, rivalul acestuia. Lupta continuă și după alegerea lui Corneliu și ajunge la o nouă fază când partida opusă alege pe Novațian împotriva legii.

Criza care se anunțase mai de mult în biserică, devine acută. În momentul critic vine Ciprian cu talentul și cu autoritatea sa să salveze organismul bisericesc, grav amenințat de patimile fără frâu ale unor ambițioși. Iată împrejurările care au dat naștere operei „De unitate ecclesiae”. Când se reîntoarce, are să ducă o luptă foarte grea împotriva opoziției care s'a întărit în absența sa. Capii acesteia, unii dintre dâșii mărturisitori (confessores³⁾) îl acuză de lașitate pentru că și-a părăsit postul — mai ales că dâșul tratează cu asprime pe acei care în urma presiunii auto-

rităților de stat s'au lăpădat în public de credință (lapsi). — Un nou prilej pentru compunerea a o mulțime de scrieri⁴⁾ de apărare, de justificare pe deo parte, iar pe de altă parte de înfierare a acelora, cari caută mereu pretexte de ceartă și desbinare. Ciprian rămâne neclintit la postul său, căutând să devie folositor păstoriților săi pe toate căile posibile, învățându-i, muștrându-i, intervenind pentru dâșii. Pentru eliberarea ostacilor numidieni aruncați în închisoare, în mai multe rânduri face colectă publică; când o ciurmă îngrozitoare seamănă debandadă în rândurile populației, Ciprian își îndeplinește rolul cu demnitate. Mai târziu intră în conflict cu papa Ștefan (254-257) pe chestiunea botezului ereticilor. În fine edictul lui Valerian îl obligă să compară înaintea tribunalului. E condamnat și aruncat în temniță. În ziua de 14 Septemvrie (a 18-a a Calendelor lui Octomvrie) anul 258, e decapitat la Villa Sesti, aproape de Cartagina.

(Urmează).

Rolul preotului

întru armonizarea claselor sociale

de V. P. Gorneanu preot.

Continuare.

Mai departe Mântuitorul sfătuiește pe oamenii cari sunt în neînțelegeri, să se împace zicând: „Împacă-te cu pârâșul tău degrabă, până ești pe cale cu dâșul, ca nu cumva pârâșul să te dea judecătorului și judecătorul te va da slugii și în temniță vei fi aruncat!” (Mat. 5. 21-26).

Toate aceste sfaturi le dă Mântuitorul oamenilor, pentru ca fiecare om să știe cum are să procedeze în caz de neînțelegeri, care dacă nu sunt evitate sau înlăturate la timp, dau naștere la conflicte și complicații sociale.

În conformitate cu aceste rânduieli, biserica are putere nu numai de a propovădui ci și de-a pedepsi pe cei neascultători, Ea impune creștinilor să se împărtășească de 4 ori în an sau cel puțin odată, la sfintele Paști; iar înainte de împărtășire să-și spună păcatele duhovnicului în scaunul mărturisirii, care-i dă canon de îndreptare și-l obligă pe creștin să se împace cu toți care sunt cu el în ceartă, neînțelegere sau judecată. În chipul acesta creștinismul posedă mai mult decât

²⁾ Pierre de Labriolle. Op. cit. pag. 184.

³⁾ Bărbați, cari mărturisindu-și credința înaintea autorităților romane au suferit pedepse grave, dar au rămas în viață având un mare prestigiu în biserică.

⁴⁾ Operele lui C. afară de „De un. ecc.” sunt următoarele: Ad Donatum, Quod idola dii non sint, ad Quirinum, De habitu virginum, De lapsis, De dominica oratione, De mortalitate, Ad Fortunatum, De opere et elemosynis, De bono patientiae, De zelo et livre, 1 cuvântare, 81 scrisori. (Pichon).

oricine pe lume, cheia rezolvirii tuturor conflictelor sociale, și mijlocul de armonizare atuturilor sufletelor și intereselor, fie individuale, fie de clasă ș. a. ș. a. m. d.

Pentru împăcarea unor astfel de conflicte și interese Mântuitorul și sf. apostoli nu se mărginesc la fixarea unor reguli generale ca cele amintite, ci dimpotrivă, se ocupă și în mod special de împăcarea și armonizarea diferitelor categorii din clasele sociale. Așa de exemplu: în sfânta evanghelie se stabilesc reguli relative la raportul dintre bogați și săraci, creditori și datornici, bătrâni și tineri, părinți și fii, stăpâni și slugi, bărbați și femei ș. a. m. d.

Mântuitorul îndeamnă pe bogați să facă milostenie să-și vândă averile și să le împartă săracilor, pentru că numai atunci își vor câștiga comoară neperitoare în ceruri și viața vecinică. Și aici avem ca exemplu viu pe tânărul bogat care a venit la Iisus să-l întrebe ce să facă ca să moștenească viața de veci? După ce tânărul a mărturisit că păzește poruncile, din tineretea lui, Mântuitorul îi zice: Încă una îți lipsește: „Toate câte ai, vinde și le dă săracilor și vei avea comoară în cer și vino să mergi după mine. Iar el auzind acestea s'a întristat, căci era foarte bogat. Iar Iisus văzându-l că s'a întristat zise: Cât de anevoie intră în împărăția lui D-zeu cei ce au avut. Căci mai lesne este cămăii să intre prin urechile acului, decât bogatul să intre în împărăția lui D-zeu“. (Mat. 18. 22-25).

În același timp Mântuitorul îi învață cum au bogații să facă milostenia, care să fie bineplăcută lui D-zeu zicând: „Deci când faci milostenie să nu trâmbițezi înaintea ta precum fac fățarnicii în adunări și ulițe ca să fie măriți de oameni. Adevăr zic vouă că își iau plata lor. Iar tu făcând milostenie să nu știe stânga ta ce face dreapta ta. Ca să fie milostenia ta întru ascuns și Tatăl tău care vede în ascuns, aceasta va răsplăti-te întru arătare.“ (Mat. 6. 1-4).

Săracilor Mântuitorul le asigură fericirea în ceruri dacă vor urma lui și își vor purta sarcina sărăciei lor cu bărbăție și credință când zice: „Fericiti sunteți săracilor, că a voastră este împărăția lui Dumnezeu.“ (Luca 6. 20).

În ce privește raporturile dintre bogați și săraci precum și datorințele celor dintâi față de cei din urmă, este suficient să ne gândim la parabola bogatului și a săracului Lazăr (Luca 16. 19) pentru ca să putem vedea cât de mult a fost Mântuitorul preocupat de ideea de-a împăca și armoniza aceste două clase de oameni.

Pe creditori Mântuitorul îi îndeamnă să ierte pe datornicii lor care nu pot plăti, pentru că și D-zeu să le ierte păcatele lor: Slugă vicleană, toată datoria îți-am iertat-o ție pentru că m'ai rugat. Dar ție nu ți-se cădea să-ți fie milă de tovarășul tău, precum și mie mi-a fost milă de tine? Și mâniindu-se Domnul lui I-a dat pe el muncitorilor, până ce va plăti toată datoria lui. Așa și Tatăl meu cel ceresc va face vouă

de nu veți ierta fiecare fratelui său, din inimile voastre greșalele lor. (Mat. 18. 23-35).

Pentru împăcarea și bunăînțelegerea dintre bătrâni și tineri Mântuitorul și sf. apostoli au stabilit reguli precise zicând: „Pe cel bătrân să nu-l înfrunțezi, ci-l îndeamnă ca pe un părinte, pe cei mai tineri ca pe niște frați, pe cele bătrâne ca pe niște maice, pe cele tinere ca pe niște surori, întru toată curăția... Căci lucrul acesta este bun și primit înaintea lui D-zeu.“ (I Tim. 5. 1-4).

Copiii li-se adresează zicând: „Copii ascultați pe părinții voștri întru Domnul, căci este drept aceasta. Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta, ca să fi fericit și să trăiești mulți ani pe pământ“. „Și voi părinților nu urgiți pe fii voștri întru mânie, ci-i creșteți pe ei întru învățătura și certarea Domnului“. Slugi, ascultați de stăpânii voștri pământești cu frică și cu cutremur în curăție de inimă ca de Christos. Slujiți-le nu numai când sunteți sub ochii lor ca cei ce vor să placă oamenilor, ci ca slugile lui Christos, făcând din toată inima voia lui D-zeu. Și voi stăpânilor purtați-vă la fel cu ei, slăbind îngrozirea. Ca unii cari știți că stăpânul lor și al vostru este în cer și că el nu se uită la fața omului“. (Efes 6. 1-9).

În fine Mântuitorul îndeamnă pe femei și bărbați zicând: Femeilor fiți supuse bărbaților voștri ca Domnului, căci bărbatul este cap femeii, precum și Christos este capul bisericii. Bărbaților iubiți-vă femeile voastre precum și Christos a iubit biserica... fiecare așa să-și iubească femeia ca pe sine, iar femeia să se teamă de bărbat“. (Efes. 5. 22—23).

După cele espuse pân' aici întreb eu: mai poate fi oare, cineva, care să se îndoiască, respective să neghe, că preotul n'ar avea în chipul cel mai lămurit ca o sfântă datorință a misiunii sale, un rol covârșitor, în ce privește armonizarea claselor sociale? Răspund cu apostolul Pavel: „Să nu fie“, pentru că se poate vedea și înțelege, atât faptul că preotul are un mare rol în această direcție cât și împrejurarea că acest rol este și trebuie să fie o principală datorință a misiunii preoțești.

Rămâne acum să dezvolt și partea din urmă a conferinței mele și anume: să arăt modul cum și-ar putea preotul îndeplini acest rol al său în ce privește armonizarea claselor sociale?!

*Prea Cucernice Părinte Protopop,
Onorați Părinți și Frați!*

Preotul nu numai că are un rol important în ce privește armonizarea claselor sociale, dar este de notat că această armonizare nici nu se poate închipui, decât numai prin aplicarea învățăturii Mântuitorului, sf. apostoli și părinți ai bisericii creștine.

Ca să-și poată îndeplini această misiune, preotul trebuie să fie el înainte de toate om al datoriei și al sfintenției, — iar ca să poată fi așa, trebuie îndeplinite anumite condiții, care să-i ușureze sarcina,

Cea dintâi condiție este ca preotul să nu fie și să nu se simtă izolat și străin de frații de „apostolat, fără o unitate de înțelegere, gândire și acțiune, fără o solidarizare a tuturor preoților într'un corp desăvârșit organizat și bine condus, misiunea preoțească devine o greutate să și-o îndeplinească în asemenea condiții.

Pentru ca preoțimea să-și poată îndeplini această chemare, trebuie să ajungă în situația de-a nu i-se putea zice: „Doctore vindecă-te pe tine însuși!“

Pentru ce oare 12 oameni simpli, 12 pescari au fost capabili să biruiască și să cucerească lumea întreagă, atunci, când cu totul altele erau condițiile de existență în viața socială? Pentru că sufletele celor 12 pescari au fost pline și pătrunse de Duhul cei Sfânt al adevărului creștin și de credința cea înfinită în Acela, în care ei și-au pus nădejdea și la picioarele căruia ei și-au închinat sufletele lor! Au biruit lumea cu ajutorul credinței, pentru că aceasta ne-o dovedește ev. Ioan la I.-a ep. 5. 4. când grăiește: „Aceasta este biruința care biruiește lumea, credința noastră!“

Să se umple deci și să se pătrundă întreaga preoțime română, de Duhul sf. al adevărului creștin și atunci numai, vom ajunge nu numai la armonizarea claselor sociale, ci și la tot binele și la toată fericirea de care un om se poate învrednici pe pământ.

Fără de acest Duh, care trebuie să curgă prin arterele și vinele preoțimei, este și va fi o absolută imposibilitate de-a împăcă și armoniza interesele generale cu interesele diferitelor clase sociale învrăjbite și otrăvite de duhul vremii acesteia.

În situația recentă când nu vezi 2 sau 3 preoți adunați la un loc în numele lui Iisus Christos și-al problemelor bisericești, este imposibil a afirma, că s'ar putea ajunge la armonizarea despre care vorbim.

După ce mi-am spus aceste convingeri și cu care poate că, — în urma considerațiunii că sunt venit în ceasul al 11-lea să lucrez în via Domnului, — n'ași avea căderea să fac una ca aceasta; după ce eventual espunerea lor a fost defectuoasă și după ce poate că am abuzat de paciența Cucerniciilor Voastre —, prin espunerea prea vastă a acestei probleme —, Vă rog să dați deslegare acestei atitudini, asigurându-Vă că cu altă ocazie o să fiu mai rezervat.

(Sfârșit).

Mărturisindu-ne să ne cuminecăm.

Meditație de preotul **Sineslu Bistrianu**.

2. Apostolul Pavel ne admoniază spre mărturisire cu următoarea scrisoare: „Curățiți dar aluatul cel vechiu, ca să fiți frământătură nouă, precum sunteți fără de aluat“. Corinteni I. 5. 7. Eu însă mai adaug: Să ne curățim inima în toate cutele sale, alungând d'aci ticăloșiile

lumii acesteia; iar în contra păcatului și a tuturor patimilor răsvrătitoare să zăvorim bine ușile. Că de vreau să dovedesc iubire lui Christos, care îmi este un bun prieten, trebuie să mă nevoesc a-i pregăti o locuință frumoasă, că numai atunci dovedesc, că a intrat în casa unui prieten.

Hotărît, la îndeplinirea mărturisirei să grijesc cu stăruință și nultă osteneală să mă pregătesc, că am s'o știu și să consider de o mare bunătate și grație a sa, dacă îmi dă voie a mă apropia de sf. altar și să mă împărtășesc.

Că e mai mult ca posibil, că aceasta să fie ultima mărturisire în viață-mi, pentrucă e zisa: astăzi viori și mâne sloi; dovadă vizibilă este pentru unii dintre noi, fără'ca s'o presimțim, că această mărturisire ne este ultima grație, ultimul prilej de a ne împăca cu Dumnezeu; deci mărturisirea să ne fie cu toată sinceritatea. Și mărturisindu-mă să-mi propun următoarele: acum închei ultimul testament și încă pentru vecinicie, deci să pun în ordine afacerile față de înaltul judecător, adevărat astfel să-mi fie mărturisirea, cașicând aș zăcea pe patul de moarte.

Pornit cu gândul hotărît de a mă mărturisi, trebuiește mai întâi să-mi cercetez conștiința. Zisa: să apăs bărbătește lopata și să adâncesc plugul în brazdă, ca să nu apară săpătura ca o scormoneală numai. Așa-i! Să scormonesc adânc inima să o cercetez în unghiurile cele mai dosnice și cu sinceritate să-mi fac întrebarea: oare corespunde cu înțelesul evangheliei viața și activitatea mea, gândul și vorbele mele, și că oare nu sunt în împotrivire cu poruncile dumnezeiești.

Adeseori îmi amintesc, că în cutare dimineață am rostit „Tatăl nostru“, dar mâne am uitat ce scop are trasul clopotelor bisericii; d'aceea par'că nu m'aș mira dacă mi-ar spune cineva, că inima mea este copleșită cu spinii și pălămida păcatului. Îmi vine să cred, că nu mă mai cunosc pe mine însumi, căci nu dădeam atenția cuvenită sf. mărturisiri și că nu mi-am examinat pe deplin conștiința.

Nu eram nici sincer, când am nesocotit și tănuit unele păcate, de pildă: m'am bucurat că vecinului i-a murit un trăgător dela jug ori, că pe cutare îl pismuiam când îl vedeam prosperând în avere și vază; și mă îngrozesc... de aș aminti numai de grozăvenia gândurilor păcătoase și pricinuite de o gură clevețitoare. Am auzit pe preot cuvântând că nici gândurile nu's scutite de vamă, că gândul adesea îndeamnă spre păcat, dar și aceea că am să-mi dau seamă de cuvinte rostite fără rost.

Un tată de exemplu ar trebui să mărturisească și să-și reamintească că oare și-a crescut copilașii cum cere legea creștinească, că prea m'am convins, că ei dau copiilor voie spre abateri greșite.

Să nu uităm ane îndeplini îndatoririle sociale și numai după aceea să pășim la mărturisire; iar de punem dovadă

că în suflet a reînscut adevărata căință, durere și dispreț pentru cele comise, cum dovedise odinioară vameșul în templu ori sf. ap. Petru când i-a cântat cocoșul și n'line tâlharul pe cruce, atunci mai că ne apropiem de Christos.

(Urmează).

Circulare

din anii 1796—1928, după alfabet

(Continuare din Nrul 3).

Socialismul; a-l combate prin predici. 2350/1903

Sesiunile parohiale reduse nu se expropriază; iar cele parohiale se întregesc la 32 jughere. 4104/1921.

Sesiunile parohiale reduse — cele slabe să le folosiască preoții; cele de mijloc $\frac{1}{2}$, iar cele bune de tot să dea tot venitul la fondul preoțesc. 35/1875. Preoții să nu le dea în arendă pe mai mulți ani. 2475/1897.

Scrisorile oficiului parohial are să le ducă străjanul de zi al comunei, unde trebuie. Ord. Min. de Interne din 5 Oct. 1871 No. 5461. No. 207/1871 proto-presb.

Socoțile bisericesti, ale cultului etc. să se trimită la timp, căci altcum se va trimite comisariu pe spesele celor vinovați. 2327/1908.

† Sesiunile parohiale nu se pot lua de către uniți. Art. de lege xx din 1848 § 7. care sună, că dacă și cea mai mare parte a credincioșilor unei comune trec la altă lege, biserica și averea acesteia rămâne credincioșilor legii vechi. Iar ord. Min. de culre ddto 11/IX 1867 Nro. 6198/1867 publică decretul Maiestății Sale ddto 23/III 1867 No. 11124 în care se spune, că sesiunile parohiale sunt date pentru susținerea parohiilor gr. ort. 450/1868.

Sesiunile parohiale să nu se iea, ci să se desdăuneze lipsa din sesiune cu 3,15 cr. de jugher. (A intervenit episcopul Popasu) 495/1873.

Slujbe comune cu uniții să nu se facă. 1005/1901.

Sesiunile parohiale; să nu se pună pe ele arbori căci după dreptul civil aceștia nu se pot scoate după moartea preotului fără învoirea proprietarului. Cazul dela Rusova-nouă. 699/1909, 712/1868.

Spesele cultului se încasează de organele statului. 64/1927, 3257/1925.

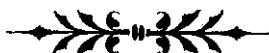
Scaunele școlare n'au amestec în trebile școalelor noastre. 1770/1924.

Salarul învățătoresc, ce l-au primit înainte de statisticare, să se pună în preliminar și să se administreze ca fond cultural, căci altcum nu se va aproba preliminarul cultului. 961/1925, 1879/1925.

Societatea Agricolă din Caransebeș se înființează în 1869. 192/1869.

Școala primară; ordine de observat. 7193/1910 3443/1910.

(Urmează).

ȘTIRI

Locale.

Luni, la ora și locul obicinuit s'a ținut o nouă conferință. Dl profesor universitar F. Ștefănescu-Goangă dela Universitatea Regele Ferdinand I din Cluj a vorbit despre „neam, popor, națiune“.

Intr'un chip de tot intuitiv și cu un deosebit tact pedagogic conferențiarul și-a dezvoltat, pe înțelesul tuturor, subiectul propus. După cum omul în dezvoltarea sa trece prin mai multe faze; una pur biologică numită *individualitate biologică*, a doua numită *individualitate sufletească* și a treia — care este perfecționarea la maximum a însușirilor sufletești, deci a celei de a doua — *personalitatea*; tot așa o unitate de oameni, cu legi și datini comune, trăind împreună și împreună având aceleași suferințe din trecut și aceleași aspirații în viitor, străbate, în dezvoltarea sa aceste trepte de *neam, popor și națiune*, trepte ce corespund aceloră prin care străbate individul singuratec. Aruncând această întrebare, dacă noi Românii suntem un neam, un popor sau o națiune, conferențiarul în chip meșteșugit — dar cu totul obiectiv — dovedește, că suntem într'adevăr o națiune. Nu însă toți suntem la acest nivel... căci mulți intelectuali lucrează, conștient sau inconștient împotriva menținerii noastre la stadiul împunător de națiune!...

Ar putea să se conformeze intelectualii — chiar și ai noștri — povețelor înaltului cărturar; să respecte datinile, obiceiurile noastre și chiar limba...și nu să vorbiască păsărește!

Marți. a debutat în orașul nostru trupa teatrală de propagandă „Mia Theodorescu“ dela Teatrul Național din Craiova, cu piesa Teréze Raquin — după romanul cu acelaș nume al lui Emile Zola. Piesa de un puternic fond moral a fost bine interpretată de tinerii artiști; a eselat însă Dna Mia Theodorescu, sufletul trupei, care a cules furtunoase aplauze. Durere însă că la aceste aplauze n'au contribuit decât aproape numai elevii; intelectualii au preferat să și-le rezerve pentru alt soi de reprezentații!

Joi, sărbătoarea „Unirii Principatelor“ s'a jubilia și în orașul nostru; datorită însă gerului prea mare a ernei — a decurs aproape numai în familie. — La toate bisericile s'au oficiat slujbe de mulțumită; la biserica noastră catedrală doxologia au săvârșit-o preoții-parohi locali ajutați de diaconul episcopesc Teodor Roșca. Responsoriile le-a dat corul catedral. După serviciul divin școalele au serbat fiecare în parte, însemnătatea zilei în care s'au împlinit șaptezeci de ani, dela întâiul pas spre unirea tuturor Românilor.

Sărbătoarea sfintelor Paști se va ținea conform hotărârii Sfântului Sinod în sesiunea din Maiu 1928, la 31 Martie. Se știe că în jurul acestei date s'au născut vorbe și agitații susținute și încurajate de elemente cari sapă atât la organizația bisericii noastre cât și la siguranța statului român. Sfântul Sinod, convocat zilele acestea în sesiune extraordinară în București a decis că data serbării Sfintelor Paști este cea stabilită de autoritatea bisericească, adică 31 Martie.

Sovietele vreau pace cu noi? Face multă senzație atitudinea insinuantă a conducătorilor de astăzi ai Rusiei, cari caută alianța și chiar amicitia vecinilor. Astfel se zice, s'ar fi propus și guvernului nostru intrarea în tratative cu acest vecin dela Răsărit. Guvernul însă le-ar fi răspuns demn, că atâta vreme, cât Rușii fac rezerve asupra hotarelor Țării noastre, nu stau de vorbă cu ei... Pare într'adevăr suspectă noua atitudine a Sovietelor față cu vecinii săi; se vede, că nu prea stau bine acasă la dânsii și caută mângăierea aiurea!?

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

No. 377 Port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea LX din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 3318/1926 efectuându-se execuțiunea la 17 Iunie 1927 în favorul urmăritorului Iacob Stătesnei comerciant în Caransebeș rep. prin avocatul Dr. Emerich Lukács domiciliat în Caransebeș, pentru suma de 1563 Lei — capital și acces. mobilele sechestrate și supra-sechestrate cari s'au prețuit în 2600 Lei — și anume: 1. un pat, 2. un dulap, 3. un divan se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș, de sub Nr. 3614/1927 G. pentru încasarea pretenziunilor de 1563 Lei — bani capital cu 12% interese din 18 August 1926 și speșele de 576 Lei staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 1 Februarie 1929 la orele 11 a. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritului** și toți aceia, cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 al legii LX din 1881; deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 10 Ianuarie 1928.

Portărel: **M. Guran**

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 882 Port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX din 1881; și în baza art. 19 din legea LX din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 2454/1925, efectuându-se execuțiunea la 2 Noemvrie 1927 în favorul urmăritoarei „Corcana” S. pe a. în Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Emerich Lukács domiciliat în Caransebeș pentru suma de 4550 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și supra-sechestrate, cari s'au prețuit în 13.000 Lei — și anume: 1. un press de ulei primitiv, 2. un trior în stare bună se vor vinde prin licitație publică. Deci, în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 7115/1927 G. pentru încasarea pretenziunilor de 4550 Lei — bani capital, cu 10% interese din 23 Maiu 1925 și speșele de 2561 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 1 Februarie 1929 la orele 3 p. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a legii LX din 1881, deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 10 Ianuarie 1928.

Portărel: **M. Guran.**

Atragem atențiunea Domnilor Preoți

cari au primit „Calendarul Românilui” și nu l-au desfăcut până în prezent să binevoiască a înapoia exemplarele nevândute, de oarece la noi s'a epuizat.

Librăria Diecezană.

De-a dreptul dela fabrică

au sosit la librăria diecezană brăne preoțești în roșu și albastru de unde se pot comanda cu prețuri moderate.

„Banca Cetatea“ S. A. în Mehadia**Convocare.**

Domnii acționari, ai „BĂNCII CETATEA“ S. A. în Mehadia, prin aceasta se invită la a

II. adunare generală ordinară,

care se va ține în Mehadia, în localul institutului la 17 Februarie 1929 la orele 11 a. m., cu următoarea

Ordine de zi:

1. Deschiderea adunării generale, numirea de către președinte a unui notar și doi verificatori.
2. Raportul Consiliului de Administrație și al Consiliului de Cenzori; aprobarea bilanțului pe anul 1928. Distribuirea beneficiului net. Darea absoluturului Consiliului de Administrație și Consiliului de Cenzori.
3. Aprobarea salariilor funcționarilor fixate de Consiliul de Administrație.
4. Alegerea a unui membru în Consiliul de Administrație.
5. Alegerea Consiliului de Cenzori.
6. Propuneri.

Consiliul de Administrație

Bilanțul încheiat la 31 Decembrie 1928

ACTIVA	CONTUL BILANȚ PE ANUL 1928		PASIVA	
Casa în numerar	65.608		Capital	1.000.000
Efecte scontate	2.886.106		Fond de rezervă	100.000
Acționari	69.500		Fond de rezervă extraordinar	16.000
Mobiliar și material	1		Fond de rezervă pt. creanțe dubioase	110.000
			Depuneri	728.933
			Conturi-Curente creditoare	795.478
			Ofrande și ajutoare	800
			Beneficiu net	270.005
	3.021.215			3.021.215
PERDERE	CONTUL PROFIT ȘI PERDERE		PROFIT	
Dobânzi la depuneri	53.024		Dobânzi și comisioane diverse	681.889
Cheltuieli de înființare	30.381			
Cheltuieli generale	41.724			
Impozite	14.958			
Dobânzi la conto-curent	48.011			
Fond de rezervă	85.000			
Fond de rezervă extraordinar	11.786			
Fond de rezervă pt. creanțe dubioase	31.000			
Salare	96.000			
Beneficiu net	270.005			
	681.889			681.889

Nestor Feneșan m. p.
director executiv

Ioan Căpușă m. p.
subdirector

Pentru contabilitate:

Aureliu Colojoară m. p.

Pentru președinte:

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Nestor Feneșan m. p.

Ioan Căpușă m. p.

Aureliu Colojoară m. p.

Enache Guleran m. p.

Ioan Căpușă m. p.

Ioan Trașă m. p.

Subsemnatul Consiliu de Cenzori am examinat și revidat conturile prezente și le-am aflat în deplină ordine și în consonanță cu registrele institutului.

Mehadia la 19 Ianuarie 1929

Dimitrie Rădac m. p.
președinte
contabil expert

Nicolae Istoc m. p.

George Untan m. p.

Gheorghe Jurescu m. p.

Ilie Boțocă m. p.

„PÂRVOVANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII CA SOCIETATE PE ACȚII ÎN PÂRVOVA

Convocare.

Domnii acționari ai casei de păstrare „PÂRVOVANA“ institut de credit și economii ca societate pe acții în Pârvova, sunt invitați la a

XXII-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Pârvova la 24 Februarie 1929 la orele 10 a. m. în localul institutului cu următoarea

Ordine de zi :

1. Deschiderea adunării generale.
2. Designarea unui notar și alegerea a doi membri pentru autentificarea procesului verbal.
3. Raportul Consiliului de administrație și al censorilor despre agendele anului de gestiune expirat. Pertractarea și aprobarea bilanțului. Darea absoluturului. Propunerea Consiliului de administrație și a censorilor referitor la distribuirea beneficiului net.
4. Alegerea a 3 membri în Consiliul de administrație în urma mandatelor expirate prin vechime și unul pe durata de 2 ani, acest loc fiind vacant prin deces.
5. Eventuale propuneri conform §-lui 11 din statute.

Consiliul de administrație.

N. B. Domnii acționari, cari doresc a participa cu vot decisiv în persoană sau prin plenipotențieri, sunt rugați a-și depune acțiunile eventual plenipotențele până la 19 Februarie 1929 orele 10 a. m. la cassa institutului. Femeile se pot reprezenta numai prin persoane cari au depus deja acțiunile la Institut.

ACTIVA

CONTUL BILANȚULUI LA 31 DECEMBRIE 1928

PASIVA

Cassa în numerar	161.086	Capital de acții	400.000
Cambii de bancă 3.758.053	—	Fond de rezervă 120.000	—
Cambii cu ipotecă 1.837.400	—	Fond pentru dubioase 170.000	—
Bon la bănci	6.301	Fond special	2.500
Efecte	32.250	Fond pentru binefaceri	10.000
Mobilier	1	Depuneri	3.388.020
		Reescont	901.980
		Cont curent la bănci	164.759
		Dividende neridicate	4.401
		Spese de emisiune	31.985
		Interese tranzitorii	380.040
		Profit net	221.405
	5.795.091		27
			5.795.091
			27

DEBIT

CONTUL PROFIT ȘI PERDERE PRO 1928

CREDIT

Interese de depunere 496.251	50	Report din anul trecut	2.848
Interese de cont curent 46.381	—	Dobânzi și venituri diverse	1.072.796
Interese de reescont 122.688	—	Interese după efecte scutite de dare	6.150
Dare către stat 44.569	—		
Dare către comună 6.299	—		
Impozit proporțional	312		
Salarii	68.400		
Chirie	12.000		
Spese: Registre, imprimare, telefon, încălzit și spese de călătorie	63.488		
Profit net	221.405		
	1.081.794		1.081.794
			27

Zaharie Miulescu m. p.
dir. executiv

Pârvova la 31 Decembrie 1928

Constantin Topleceanu m. p.
cassar

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Teliaga Mateiu m. p.

Isidor Tătariu m. p.
președinte

Carol Schwab m. p.

Romulus Boldea m. p.

Gheorghe Usonescu m. p.

Petru Miulescu m. p.

Subsemnata comisie de censori am examinat și revidat conturile prezente și le-am aflat în deplină ordine și în consonanță cu registrele institutului.

Pârvova la 20 Ianuarie 1929

Isac Hațegan m. p.

Petru Baderca m. p.

Danilă Lăitîn m. p.
președinte

Constantin Giurginca m. p.

Gheorghe Jurchescu m. p.

Ilie Draghiciu m. p.

Redactor responsabil: Nicolae Cornean

Tiparul și editura Tipografiei diecezane în Caransebeș